

ವಸುಧೇಂದ್ರರ ಆಯ್ದ ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳು: ಜಾಗತೀಕರಣ ಮತ್ತು

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳ ಒಂದು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ

ಮನೋಜ್ ಎಂ.¹ & ಸಂತೋಷ್ ಕುಮಾರ್ ಆರ್.ಎಂ.²

¹ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಸಂತ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಕಾಲೇಜು, ಕೋರಮಂಗಲ, ಬೆಂಗಳೂರು.

²ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ, ಸಂತ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಕಾಲೇಜು, ಕೋರಮಂಗಲ, ಬೆಂಗಳೂರು.

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.18367636>

ABSTRACT:

ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನವು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಥೆಗಾರ ವಸುಧೇಂದ್ರ ಅವರ ಆಯ್ದ ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತವಾಗಿರುವ ಜಾಗತೀಕರಣ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತದೆ. ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಗ್ರಾಮೀಣ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಐಟಿ ವಲಯದ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಬದುಕಿನ ನಡುವಿನ ಸಂಘರ್ಷವನ್ನು ಇದು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. 'ಯುಗಾದಿ', 'ಚೇಳು', ಮತ್ತು 'ಕೆಂಪುಗಿಳಿ'ಯಂತಹ ಕಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಪರಕೀಯತೆ, ಅಸ್ಥಿತ್ವ ಮತ್ತು ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಹಾಗೂ ಗಣಿಗಾರಿಕೆಯಿಂದಾದ ಪರಿಸರ ವಿನಾಶವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಉದಾರೀಕರಣವು ಮಾನವ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ವಾಣಿಜ್ಯೀಕರಣಗೊಳಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ದೇಶೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಶಿಥಿಲಗೊಳಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಲೇಖನವು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ವಸುಧೇಂದ್ರರ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಸಮಕಾಲೀನ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪಲ್ಲಟಗಳು ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯ ಸಂವೇದನೆಯ ಕೊರತೆಯನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವ ಪ್ರಮುಖ ಆಕರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಈ ಅಧ್ಯಯನ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ.

KEYWORDS:

ಜಾಗತೀಕರಣ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪಲ್ಲಟ, ಪರಕೀಯತೆ, ನಗರೀಕರಣ, ಡೆಡ್‌ಲೈನ್, ಔಟ್‌ಡೇಟೆಡ್.

ಪೀಠಿಕೆ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣಕಥೆ ಒಂದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಮತ್ತು ಜನಪ್ರಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆದುಬಂದಿದೆ. ಕಳೆದ ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಕಾರವು ಕೇವಲ ಕಥನ ಕಲೆಯಾಗಿ ಉಳಿಯದೆ, ಸಮಾಜದ ವಿವಿಧ ಆಯಾಮಗಳ ದಾಖಲೆಯಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡಿದೆ. ಸಣ್ಣಕಥೆಯ ಜನಕ ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರರಿಂದ ಆರಂಭವಾದ ಈ ಪಯಣವು ಮನುಷ್ಯನ ಸಹಜ ಸಂವೇದನೆಗಳು, ಆದರ್ಶಗಳು ಮತ್ತು ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿತ್ತು. ಮಾಸ್ತಿಯವರಲ್ಲಿ ಬದುಕಿನ ಹದ ಮತ್ತು ಸೌಮ್ಯತೆ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದರೆ, ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯರು ಮತ್ತು ಕೆರೂರು ವಸುದೇವಾಚಾರ್ಯರಂತಹವರು ಆರಂಭಿಕ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದರು. ನಂತರ ಬಂದ ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಸಮಾಜದ ತಳಮಟ್ಟದ ಶೋಷಣೆ, ಬಡತನ ಮತ್ತು ವರ್ಗ ಸಂಘರ್ಷವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗಿತ್ತು. ಅ.ನ.ಕೃ., ನಿರಂಜನ, ತ.ರಾ.ಸು ಅಂತಹ ಲೇಖಕರು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಮಾಜದ ಬದಲಾವಣೆಯ ಆಯುಧವಾಗಿ ಬಳಸಿದರು. ನವ್ಯ ಮಾರ್ಗವು ಮನುಷ್ಯನ ಅಂತರಂಗದ ಸಂಕೀರ್ಣತೆ, ಲೈಂಗಿಕತೆ ಮತ್ತು ಪರಕೀಯತೆಯನ್ನು ಶೋಧಿಸಿದರೆ, ದಲಿತ-ಬಂಡಾಯ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ತುಳಿತಕ್ಕೊಳಗಾದವರ ಆಕ್ರೋಶಕ್ಕೆ ಧ್ವನಿಯಾಯಿತು. ದೇವನೂರು ಮಹಾದೇವ, ಕುಂ. ವೀರಭದ್ರಪ್ಪನವರಂತಹವರು ಸಣ್ಣಕಥೆಗೆ ಹೊಸ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ದೇಶೀಯತೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರು.

ಆಧುನಿಕೋತ್ತರ ಕಾಲಘಟ್ಟ ಮತ್ತು ವಸುಧೇಂದ್ರ

20ನೇ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯ ದಶಕ ಮತ್ತು 21ನೇ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭವು ಜಾಗತಿಕವಾಗಿ 'ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ' (IT) ಮತ್ತು 'ಜಾಗತೀಕರಣ'ದ (Globalization) ಅಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಯಿತು. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಣ್ಣಕಥೆಯು ಹೊಸತೊಂದು ಸಂವೇದನೆಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು. ಈ ಹೊಸ ದಾರಿಯ ಮುಂಚೂಣಿ ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ವಸುಧೇಂದ್ರ ಅವರು ಪ್ರಮುಖರಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ.

ಇವರು ಬರೆಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಸಿದ್ಧ ಚೌಕಟ್ಟುಗಳಿಂದ ಹೊರಬಂದು 'ವಾಸ್ತವ' ಮತ್ತು 'ಯಾಂತ್ರಿಕತೆ'ಯ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಶೋಧಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ವಸುಧೇಂದ್ರರು ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿರುವುದು ಅವರ ಕಥೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ 'ಯಾಂತ್ರಿಕ ಸಂವೇದನೆ'ಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆ. ಒಂದು ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಬಯಲು ಸೀಮೆಯ ಮುಗ್ಧತೆ, ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಲೋಕವಾದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಜಗತ್ತಿನ ಯಾಂತ್ರಿಕತೆ, ವೇಗ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯೀಕರಣಗೊಂಡ ಸಂಬಂಧಗಳ ಲೋಕ.

ಸಂಶೋಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತುತತೆ

ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯಯನವಾದ "ವಸುಧೇಂದ್ರರ ಆಯ್ದು ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳು: ಜಾಗತೀಕರಣ

ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳ ಒಂದು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ” ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ:

1. ಜಾಗತೀಕರಣದ ಪ್ರಭಾವ: ಮನುಷ್ಯನ ದಿನನಿತ್ಯದ ಬದುಕಿನ ಮೇಲೆ ಜಾಗತೀಕರಣವು ಉಂಟುಮಾಡಿರುವ ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ವಸುಧೇಂದ್ರರ ಕಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವುದು.
2. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು: ಹಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಮತ್ತು ಹೊಸ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ನಡುವೆ ಸಿಲುಕಿರುವ ಆಧುನಿಕ ಮನುಷ್ಯನ ಅಸ್ತಿತ್ವ (Identity) ಬಿಕ್ಕಟ್ಟನ್ನು ಶೋಧಿಸುವುದು.
3. ನಗರ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ವೈರುಧ್ಯ: ಬಳ್ಳಾರಿಯಂತಹ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಲೋಕವು ಬೆಂಗಳೂರಿನಂತಹ ಜಾಗತಿಕ ಕೇಂದ್ರದೊಂದಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾದಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪಲ್ಲಟಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು.

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಸ್ವರೂಪ

ವಸುಧೇಂದ್ರರ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ‘ಬಿರುಕು’ (Fragmented experiences) ಒಂದು ಪ್ರಧಾನ ಲಕ್ಷಣ. ಲೇಖಕರು ಬದಲಾವಣೆಯ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಹಳೆಯದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಡಲಾರದೆ ಮತ್ತು ಹೊಸತನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಒದ್ದಾಡುವ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಇವರು ದಾಖಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬರವಣಿಗೆ ಎನ್ನುವುದು ಕೇವಲ ಕಲೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅದು ಒಂದು ರೀತಿಯ ‘ಸಾಮಾಜಿಕ ಚರಿತ್ರೆ’ಯೂ ಆಗಿದೆ. ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಕೆಯಿಂದ ವಂಚಿತರಾದ ಸಮುದಾಯಗಳು ಈಗ ಅಕ್ಷರ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಜೊತೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಅನುಸಂಧಾನವನ್ನು ಇವರ ಕಥೆಗಳು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತವೆ. ವಸುಧೇಂದ್ರರ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಸರಳ ಶೈಲಿಯು ಸಮಾಜದ ಸಂಕೀರ್ಣ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಆಪ್ತವಾಗಿ ಓದುಗನಿಗೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಸುಧೇಂದ್ರರ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಸಮಕಾಲೀನ ಕನ್ನಡ ಕಥಾ ಜಗತ್ತಿನ ಒಂದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಅಧ್ಯಯನವಾಗಿದೆ.

ಜಾಗತೀಕರಣ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪಲ್ಲಟಗಳ ತಾತ್ವಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ

ಜಾಗತೀಕರಣದ ಬಹುಮುಖ ಪ್ರಭಾವ: ಜಾಗತೀಕರಣ (Globalization) ಎನ್ನುವುದು ಕೇವಲ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ವಿಸ್ತರಣೆಯಲ್ಲ; ಅದು ಒಂದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಕ್ರಮಣವೂ ಹೌದು. 1990ರ ದಶಕದ ನಂತರ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಮುಕ್ತ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯು ಜನರ ಆಚಾರ-ವಿಚಾರ, ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಆದ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಿತು. ವಸುಧೇಂದ್ರರ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಎರಡು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ:

1. ಭೌತಿಕ ಬದಲಾವಣೆ: ಕೃಷಿ ಭೂಮಿಯು ಗಣಿಗಾರಿಕೆಯ ಹಾದಿಯಾಗುವುದು

ಅಥವಾ ನಗರದ ಬೃಹತ್ ಕಟ್ಟಡಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವುದು.

2. ಮಾನಸಿಕ ಬದಲಾವಣೆ: ಸಂಬಂಧಗಳಿಗಿಂತ 'ಉಪಯುಕ್ತತೆ' ಮತ್ತು 'ಹಣ'ಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ದೊರೆಯುವುದು.

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಂದರ: ಪಶ್ಚಿಮದ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನಡುವೆ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಕಂದರವನ್ನು ವಸುಧೇಂದ್ರರು 'ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬಿರುಕು' ಎಂದು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಐಟಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಯುವಜನಾಂಗ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ನಂಬಿ ಬದುಕುವ ಹಿರಿಯ ತಲೆಮಾರಿನ ನಡುವೆ ಸಂವಹನವೇ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತಹ ಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯು ಕೇವಲ ಪದಗಳಲ್ಲ, ಅದು ಒಂದು ಬದುಕಿನ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಈ ಅಧ್ಯಾಯವು ವಸುಧೇಂದ್ರರ ಪ್ರಮುಖ ಕಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಜಾಗತೀಕರಣದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

'ಯುಗಾದಿ': ಪರಂಪರೆ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಮುಖಾಮುಖಿ

'ಯುಗಾದಿ' ಕಥೆಯು ಕೇವಲ ತಲೆಮಾರುಗಳ ನಡುವಿನ ಅಂತರವನ್ನಷ್ಟೇ ಚಿತ್ರಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು 'ಅಪರಿಚಿತ'ವಾಗುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ನಿವೃತ್ತ ಶಿಕ್ಷಕ ಗೋಪಣ್ಣ ಮಾಸ್ಟರ್ ಹಳೆಯ ಆದರ್ಶಗಳ ಸಂಕೇತ. ಗೋಪಣ್ಣ ಮಾಸ್ಟರ್ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಹಳೆಯ ಮೌಲ್ಯಗಳು 'ಮಾನವೀಯ ಸಂಬಂಧ'ಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿವೆ. ಆದರೆ ಮಗ ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ಲೋಕವು 'ಬಜೆಟ್' ಮತ್ತು 'ಸಮಯ'ದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ. ಮಾಸ್ಟರಿಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ತಪಸ್ಸು, ಮಗನಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದ. ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು 'ಪರಕೀಯತೆ'ಯನ್ನು (Alienation) ಹೇಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಲೇಖಕರು ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಗನಿಗೆ ಅಪ್ಪನ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿ ಎರಡು ಕೂಡ 'ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದ್ದು' ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆಪತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗುವುದು ಅದೇ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಯ ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬೇರುಗಳ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಲೇಖಕರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಂವಹನದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು: ಭಾಷೆ ಕೇವಲ ಸಂವಹನ ಮಾಧ್ಯಮವಲ್ಲ, ಅದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಾಹಕ. 'ಯುಗಾದಿ' ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಗನ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಗೀಳು ಮತ್ತು ಅಪ್ಪನ ಕನ್ನಡದ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೇಮದ ನಡುವಿನ ಕಂದರವು ಜಾಗತೀಕರಣವು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ 'ಭಾಷಾ ಶ್ರೇಣೀಕರಣ'ವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡವು ಇಲ್ಲಿ 'ಭಾವನೆಯ ಭಾಷೆ'ಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ 'ವ್ಯವಹಾರದ ಭಾಷೆ'ಯಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಕೇವಲ ವ್ಯವಹಾರದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬದುಕಲು ಹೋದಾಗ ಆತನ ಬದುಕು ಹೇಗೆ ಬರಡಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಸುಧೇಂದ್ರ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

‘ಕ್ಷಿತಿಜ ಹಿಡಿಯ ಹೊರಟವರು’ ಮತ್ತು ‘ಹೆಡ್ ಹಂಟರ್’: ಯಾಂತ್ರಿಕತೆಯ ಶಾಖ

ಈ ಕಥೆಯು ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ವಲಯದ ಒಳಬದುಕಿನ ಕರಾಳತೆಯನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಕಥಾನಾಯಕಿ ಕ್ಷಿತಿಜ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಆಕೆಗೆ ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬದುಕನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಲಕ್ಷದ ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ‘ಸಮಯ’ವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಲೇಖಕರ ಮಾತು ಇಲ್ಲಿನ ಜಾಗತಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಸಹಾಯಕತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಸುಭಿಕ್ಷೆಯ ಬೆನ್ನಲ್ಲೇ ಬರುವ ಮಾನಸಿಕ ಬರಡನ್ನು, ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಶೂನ್ಯತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಐಷಾರಾಮಿ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿನ ಏಕಾಂತವನ್ನು ಈ ಕಥೆ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತದೆ.

‘ಹೆಡ್ ಹಂಟರ್’ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಯುವಕರು ಹೇಗೆ ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ‘ಸರಕು’ಗಳಾಗಿ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ನೈಜ ಚಿತ್ರಣವಿದೆ. ಕಂಪನಿಗಳ ನಡುವಿನ ಮೌಲ್ಯರಹಿತ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮತ್ತು ನೌಕರರ ಮಾನಸಿಕ ಒತ್ತಡವು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಯಂತ್ರದ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ‘ತಲೆಬೇಟೆ’ ಎನ್ನುವುದು ಕೇವಲ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲ, ಅದು ಮನುಷ್ಯನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಕೊಲ್ಲುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ.

ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯತೆಯ ಬರ: ‘ಹೆಡ್ ಹಂಟರ್’ ಮತ್ತು ‘ಕ್ಷಿತಿಜ ಹಿಡಿಯ ಹೊರಟವರು’ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಕೇವಲ ‘ಬಜೆಟ್’ ಆಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಾನೆ. ಐಟಿ ವಲಯದ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು ಅನುಭವಿಸುವ ‘ಬರ್ನ್‌ಔಟ್’ (Burnout) ಮತ್ತು ಅವರ ಮಾನಸಿಕ ಏಕಾಂತವನ್ನು ಲೇಖಕರು ಇಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಪಡೆದರೂ, ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮಗುವಿಗೆ ಅಥವಾ ಹಳ್ಳಿಯ ತಂದೆಗೆ ಸಮಯ ನೀಡಲಾಗದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಜಾಗತೀಕರಣ ನೀಡಿದ ‘ಐಷಾರಾಮಿ ದಾಸ್ಯ’.

ಮೌಲ್ಯಗಳ ವಾಣಿಜ್ಯೀಕರಣ: ಜಾಗತೀಕರಣವು ನಮ್ಮ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಬದಲಿಸಿದೆ ಎಂಬುದು ‘ಸೀಳು ಲೋಟ’ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಡವರ ಅಸಹಾಯಕತೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗವು ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಣದ ತೂಕದಲ್ಲಿ ಅಳೆಯುವ ಮನೋಭಾವವು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪಲ್ಲಟದ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ.

‘ಕೆಂಪುಗಿಳಿ’: ಗಣಿಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ವಿನಾಶ

ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗಣಿಗಾರಿಕೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಈ ಕಥೆ ಜಾಗತೀಕರಣದ ಭೌತಿಕ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ.

‘ಕೆಂಪುಗಿಳಿ’ ಕಥೆಯು ಜಾಗತೀಕರಣದ ಭೌತಿಕ ವಿನಾಶದ ದೊಡ್ಡ ರೂಪಕ. ಕಬ್ಬಿಣದ ಅದಿರು ತೆಗೆಯುವ ಭರದಲ್ಲಿ ನಿಸರ್ಗದ ಬಣ್ಣವೇ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಸಿರು ಗಿಳಿಗಳು ಕೆಂಪಾಗುವುದು ಕೇವಲ ದೃಶ್ಯವಲ್ಲ; ಅದು ನಮ್ಮ ಸಹಜ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು

ಆಸೆಯ ಕೆಂಪು ಧೂಳಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗುತ್ತಿರುವುದರ ಸಂಕೇತ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಾರಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಗುಳೆ ಹೋಗುವ ರೈತನು ತನ್ನ 'ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಸ್ತಿತ್ವ'ಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನಗರದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಅನಾಥನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಜಾಗತೀಕರಣವು ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ನುಂಗಿ ಹಾಕುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು 'ಅಸ್ತಿತ್ವಯ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು' ಇಲ್ಲಿನ ಕೇಂದ್ರ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ.

ಗಣಿಗಾರಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಕೃಷಿ ಭೂಮಿಯು ಅದಿರು ತುಂಬಿದ ಲಾರಿಗಳ ಹಾದಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ರೈತ ತನ್ನ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವವನಾಗಿ ಉಳಿಯದೆ, ಅದನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ 'ವ್ಯಾಪಾರಿ'ಯಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಾನೆ. ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯಂತಹ ಪಾತ್ರಗಳು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದೂ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಗಣಿಗಾರಿಕೆಯ ಯಂತ್ರಗಳ ಜೊತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಜಾಗತೀಕರಣವು ನೀಡಿದ 'ಕೃತಕ ಉದ್ಯೋಗ'ದ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ.

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನಿರಾಶ್ರಿತತೆ: ಗಣಿಗಾರಿಕೆಯ ಧೂಳು ಕೇವಲ ಶ್ವಾಸಕೋಶಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಜನರ ನೆನಪುಗಳಿಗೂ ಹರಡಿದೆ. ಹಳೆಯ ಕೆರೆಗಳು ಬತ್ತಿಹೋಗುವುದು ಮತ್ತು ಊರಿನ ನೈಜ ಚಹರೆ ಬದಲಾಗುವುದು ಆ ಊರಿನ 'ಸಾಮೂಹಿಕ ಸ್ಮೃತಿ'ಯನ್ನು (Collective Memory) ಅಳಿಸಿಹಾಕುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ.

ಮೌಢ್ಯ, ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆ ಮತ್ತು ಅಂಚಿನ ಬದುಕು

'ಚೇಳು': ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವೈದ್ಯ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕತೆಯ ಸಂಘರ್ಷ

'ಚೇಳು' ಕಥಾ ಸಂಕಲನದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಕಥೆಯಾದ 'ಚೇಳು' ವಸುಧೇಂದ್ರರ ಲೇಖನಿಯ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಬುದ್ಧ ರಚನೆಗಳಲ್ಲೊಂದು. ಇದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಚೇಳಿನ ಔಷಧದ ಕಥೆಯಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಹಳ್ಳಿಯೊಂದರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ವರದ ಚಿತ್ರಣ.

ವೆಂಕಮ್ಮನ ಪಾತ್ರ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆ: ವೆಂಕಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಮುಗ್ಧತೆ ಮತ್ತು ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಲಿಪಶು. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಆಕೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿ ಮತ್ತು ಆಕೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಡೋಂಗಿ ಬಾಬಾನ ಮೊರೆ ಹೋಗುವುದು ಹಳ್ಳಿಯ ಜೀವನದ ಕರಾಳ ಮುಖವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಲೇಖಕರು ಅತ್ಯಂತ ಕರುಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವೆಂಕಮ್ಮ ತನ್ನದಲ್ಲದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಊರಿನಿಂದ ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೂ, ಚೇಳಿನ ಔಷಧದ ಮೂಲಕ ಅದೇ ಊರಿಗೆ ಉಪಕಾರಿಯಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಾಳೆ.

ಆಧುನಿಕತೆಯ ಆಕ್ರಮಣ: 'ಗಾಣಿಗರ ಕೊಟ್ಟೇಶಿ' ಎಂಬ ಪಾತ್ರ ಆಧುನಿಕ ವೈದ್ಯಕೀಯದ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ಊರಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ, ವೆಂಕಮ್ಮನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಸಂಚಕಾರ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಜಾಗತೀಕರಣ ಅಥವಾ ಆಧುನಿಕತೆಯು ಹಳೆಯ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇವಲ 'ಮೌಢ್ಯ' ಎಂದು ಹಣೆಪಟ್ಟಿ ಹಚ್ಚಿ ಹೇಗೆ ನಾಶಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು

ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಬಹುದು. ವೆಂಕಮ್ಮನ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯು ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಾವಲ್ಲ, ಅದು ಒಂದು ದೇಶೀಯ ಜ್ಞಾನ ಪರಂಪರೆಯ ಅಂತ್ಯವೂ ಹೌದು.

‘ಮನೀಷೆ’: ಮಡಿವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಬಹಿಷ್ಕಾರ

‘ಮನೀಷೆ’ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಥೆಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಮಾಜದ ಒಳಗಿನ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಮೌಢ್ಯಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸುತ್ತವೆ.

‘ನಮ್ಮ ವಾಜಿಯನ್ನೂ ಆಟಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋ’: ಈ ಕಥೆಯು ಜಾತೀಯತೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಣೀಕೃತ ಸಮಾಜದ ಕ್ರೌರ್ಯವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಧ್ವನಿಸುತ್ತದೆ. ತೊನ್ನು ರೋಗವಿರುವ ವಾಜಿಯನ್ನು ‘ಮಡಿ’ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ಹೊರಗಿಡುವ ಕ್ರಿಯೆಯು, ಸಮಾಜವು ಅಸಹಾಯಕತೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ನೋಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ. ಇಲ್ಲಿ ಕಮಲಕ್ಕನ ಹೋರಾಟವು ತನ್ನ ಮಗನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಸುವ ಹೋರಾಟವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಗತೀಕರಣವು ಕೇವಲ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದ ಸಮಾಜವನ್ನಷ್ಟೇ ಬದಲಿಸಿದೆ, ಆದರೆ ಒಳಗಿನ ಮೌಢ್ಯಗಳು ಜಾತೀಯತೆಯ ಬೇರುಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿವೆ ಎಂಬ ಕಟು ಸತ್ಯವಿದೆ.

‘ಮೌಢ್ಯೋಪಾಸನೆ’: ಅಜ್ಜಿ ಮತ್ತು ತಾಯಿಯ ಮಡಿವಂತಿಕೆಯು ಬದುಕನ್ನು ಹೇಗೆ ನರಕಮಯವಾಗಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಮುಂದೆ ಈ ಮೌಢ್ಯಗಳು ಹೇಗೆ ಮಂಡಿಯೂರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಡಿ-ಮೈಲಿಗೆಯ ಆಚರಣೆಗಳು ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಹತ್ತಿಕ್ಕುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿನ ವಿಶ್ಲೇಷಣಾತ್ಮಕ ಅಂಶ.

‘ಶ್ರೀದೇವಿ ಮಹಾತ್ಮೆ’ ಮತ್ತು ‘ಹುಲಿಗವ್ವ’: ನಗರದ ಅಂಚಿನ ಬದುಕು

ನಗರಕ್ಕೆ ಉದ್ಯೋಗ ಅರಸಿ ಬರುವ ಕೆಳವರ್ಗದ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಈ ಕಥೆಗಳು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೀದೇವಿ ಮಹಾತ್ಮೆ: ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಶ್ರೀದೇವಿ ನಗರದ ‘ಸೌಂದರ್ಯ ವರ್ಧಕ’ ಉದ್ಯಮದ ನಡುವೆಯೂ ತನ್ನ ಮುಗ್ಧತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸುವ ಪರಿಯು, ಜಾಗತೀಕರಣದ ನಡುವೆಯೂ ಜೀವಂತವಿರುವ ಮಾನವೀಯತೆಯ ಮಿಡಿತವಾಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬೃಹತ್ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆಲಸ ಮಾಡುವ ಶ್ರೀದೇವಿಯಂತಹ ಮುಗ್ಧ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ನಗರವು ಕೇವಲ ‘ದುಡಿಮೆಯ ಯಂತ್ರ’ವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅತ್ತ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುವ ಐಟಿ ದಂಪತಿಗಳು, ಇತ್ತ ನೀರಿಗಾಗಿ ಒದ್ದಾಡುವ ಶ್ರೀದೇವಿಯ ಕುಟುಂಬ—ಈ ಎರಡು ಲೋಕಗಳ ನಡುವಿನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಕಂದರವನ್ನು ಲೇಖಕರು ಮಾರ್ಪಿಕವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಹುಲಿಗವ್ವ: ದಲಿತ ಕುಟುಂಬದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಹುಲಿಗವ್ವ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯಿಂದ

ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆಗೇರಿದರೂ, ಆಕೆಯ ಒಳಮನಸ್ಸಿನ ಅನಾಥಪ್ರಜ್ಞೆ ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ನಂಬುವ ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಥಿತಿಯು, ಮನುಷ್ಯ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳು ಅನುಭವಿಸಿದ ದ್ರೋಹದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿದೆ. ಇದು ಜಾಗತೀಕರಣವು ನೀಡುವ 'ಯಶಸ್ಸಿನ' ಹಿಂದಿರುವ 'ಒಂಟಿತನ'ದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ.

ವಸುಧೇಂದ್ರರು ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ವಲಯದ ಏಕತಾನತೆಯಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಅವರು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರ ತಾಯಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಥೆಗಳೇ ಅವರ ಮೊದಲ ಸ್ಪೂರ್ತಿ. ಲೇಖಕರು ಯಾವುದೇ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ (ಎಡ ಅಥವಾ ಬಲ) ಕಟ್ಟುಬೀಳದೆ, ಕೇವಲ 'ಮಾನವೀಯತೆ' ಮತ್ತು 'ಸಾಕ್ಷಿಪ್ರಜ್ಞೆ'ಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಜಾಗತೀಕರಣವನ್ನು ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದರ ಅಬ್ಬರದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ 'ಸಂವೇದನೆ'ಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಆತಂಕವಿದೆ.

ಅಧ್ಯಯನದ ಫಲಿತಗಳು:

- ವಸುಧೇಂದ್ರರ ಕಥೆಗಳು 21ನೇ ಶತಮಾನದ ಸಂಕ್ರಮಣ ಕಾಲದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿವೆ.
- ಜಾಗತೀಕರಣವು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವ ಆರ್ಥಿಕ ಸಬಲತೆಯ ಬೆನ್ನಲ್ಲೇ 'ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬರಡು' ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಇವರ ಕಥೆಗಳು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತವೆ.
- ಪರಿಸರ ನಾಶ (ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಗಣಿಗಾರಿಕೆ) ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಕುಸಿತವನ್ನು ಇವರು ವಿಭಿನ್ನ ರೂಪಕಗಳ ಮೂಲಕ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ.
- ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ (ಬಳ್ಳಾರಿ ಕನ್ನಡ vs ಐಟಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್) ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಸಂಘರ್ಷವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ:

ವಸುಧೇಂದ್ರರ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಜಾಗತಿಕ ವೇಗದ ನಡುವೆಯೂ ಸ್ಥಳೀಯ ಕಥನಕ್ರಮದ ಮೂಲಕ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಆತನ ಬೇರುಗಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ದೊಡ್ಡ ದಾಖಲೆ. ಅವರು ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಮಣ್ಣಿನ ವಾಸನೆಯನ್ನೂ, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಯಾಂತ್ರಿಕತೆಯನ್ನೂ ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಜಾಗತೀಕರಣದ ಈ ಅಬ್ಬರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಇವರ ಕಥೆಗಳು ಓದುಗರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಆಕರಗಳು:

1. ವಸುಧೇಂದ್ರ. (1998). ಮನೀಷೆ. ಬೆಂಗಳೂರು: ಛಂದ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶನ.
2. ವಸುಧೇಂದ್ರ. (2010). ಚೇಳು. ಬೆಂಗಳೂರು: ಛಂದ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶನ.
3. ವಸುಧೇಂದ್ರ. (2015). ಯುಗಾದಿ. ಬೆಂಗಳೂರು: ಛಂದ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶನ.
4. ವಸುಧೇಂದ್ರ. (2015). ಹಂಪಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್. ಬೆಂಗಳೂರು: ಛಂದ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶನ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಗೋವಿಂದರಾಜ, ಜಿ. (2009). ಕಲ್ಪಿತ ವಾಸ್ತವ: ಕನ್ನಡ ಸಣ್ಣಕಥೆ. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ: ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ.
2. ಬಾಲಸುಬ್ರಮಣ್ಯ, ಎನ್. (2010). ನೆಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ಬೆಂಗಳೂರು: ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ.
3. ಬೀಚನಹಳ್ಳಿ, ಕೆ. (2003). ಶತಮಾನದ ಸಣ್ಣಕಥೆಗಳ ಸಮೀಕ್ಷೆ. ಬೆಂಗಳೂರು: ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ.
4. ಪ್ರಜಾವಾಣಿ ಪತ್ರಕೋಶ. "ವಸುಧೇಂದ್ರರ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಲೇಖನಗಳು." <https://www.prajavani.net>

Funding:

This study was not funded by any grant.

Conflict of interest:

The Authors have no conflict of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Authors 2024. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.